

[Handelsministeren.]

samfundet til at overvåge en konsekvent energipolitik i dette land, så bliver han og jeg ikke spor uenige på det punkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Burgdorf* (KF) til handelsministeren:

„Er egnsudviklingen syd for grænsen i overensstemmelse med EF's bestemmelser om ligelige konkurrencevilkår?“

(Spm. nr. 394).

Burgdorf (KF):

Ministeren vil være bekendt med baggrunden for mit spørgsmål, men ministeren er måske ikke bekendt med den stigende uro og forundring i sønderjyske befolkningskredse og især i erhvervskredse, som har konstateret de meget favorable tilskud, erhvervslivet syd for grænsen har fået. Man står spørgende over for, om det virkelig kan være rigtigt, om det er i overensstemmelse med reglerne for EF, at man giver disse tilskud.

Handelsministeren (Erling Jensen):

EF-Kommissionen har i meddelelse af den 27. februar 1975 til Rådet fastsat visse principper for koordination af de nationale, regionale bistandssystemer i alle dele af Fællesskabet.

I henhold til Kommissionens meddelelse indeles Fællesskabet i zoner med forskellige maksima for den tilladte støtteintensitet. I områderne langs Forbundsrepublikken Tysklands østgrænse, herunder Flensborgområdet, udgør den maksimale støtte 25 pct. af investeringsomkostningerne netto ligesom i en række danske områder, Bornholm, Ærø, Langeland, Samsø og Nordjylland, mens der i Sønderjylland kun er tilladt en egnsudviklingsstøtte op til 20 pct. netto.

Fra tysk side har man overholdt — det er det, der spørges om — de i Kommissionens meddelelse indeholdte principper og dermed de på dette område af Kommissionen fastsatte bestemmelser. Det kan yderligere oplyses, at man fra tysk side ikke har benyttet maksimumsgrænsen for egnsudviklingsstøtte i grænseområdet.

Der er fra dansk side ved flere lejligheder givet udtryk for den opfattelse, at der bør

gælde samme lofter for støtten i grænseområder mellem to medlemslande. Vi har endvidere gjort gældende, at selv om man fra tysk side rent faktisk ikke udnytter maksimumsgrænsen for egnsudviklingsbistand i grænseområdet, er der tale om et reelt problem, idet investorer kan bibringes den opfattelse, at der er mulighed for at opnå højere støtte i de tyske grænseområder, end der rent faktisk ydes.

Burgdorf (KF):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg tror nok, vi trængte til at få klaret disse problemer. I det svar, ministeren gav, lå det ganske tydeligt, at der var en diskriminering af virksomhederne syd for grænsen og nord for grænsen. Det er jo en kendt sag, at i Sønderjylland, særlig i det vestlige og midterste Sønderjylland, sukker man efter investeringer, som kan give arbejdspladser og industri, og jeg vil da gerne spørge ministeren: vil ministeren være med til at foranledige, at forholdene bliver de samme nord og syd for grænsen? Det var jo det, vi gerne ville. Det skulle ikke gerne være sådan, at enhver flittig trækker syd for grænsen, og at vi går glip af disse arbejdspladser og den indtjening, som derved er mulig.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Ganske kort: under de løbende forhandlinger om spørgsmålet har man fra dansk side såvel over for Kommissionen som over for de tyske myndigheder fastholdt kravet om ensartede støtteløfter på begge sider af den dansk-tyske grænse. Jeg kan give tilsagn om, at regeringen vil fortsætte bestræbelserne på at gennemføre dette krav.

Burgdorf (KF):

Må jeg igen takke ministeren hjerteligt for det tilsagn, for nu forstår jeg altså, at Sønderjylland skal stilles akkurat lige med Sydslesvig, hvad det angår, og det vil regeringen her og nu ordne.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg takker for hr. Burgdorfs næsten umådelig tillid til regeringen og dens evner. Jeg sagde ikke: det vil regeringen nu og her ordne. Jeg sagde: det vil regeringen fortsat forhandle om med det samme udgangspunkt, som hr. Burgdorf har beskrevet, og